

Zato mora biti cilj vsakega iskrenega Jugoslovenga: Velika in enotna Jugoslavija od Jadranskega pa do Črnega in Egejskega morja!

Velik je Slovan, a tujcu rob, ker ni edin! Ne bilo bi več neosvobojenih bratov, če bi vladal med Slovani duh edinosti in vzajemnosti. Mogočna in nepremagljiva bo slovanska lipa, kadar nas bo vse Slovane prevzemal duh skupnosti in bratske ljubezni! Brez bratske vzajemnosti in sloge pa je slovanska lipa pač mogočna in košata, a votla in trhla...

Zatorej bodimo edini, edini, edini! Eden za vse, vsi za enega!

Mladina slovenska! Tudi ti moraš vzljubiti vse slovanske brate! Samo ta je pravi Slovan, v čigar prsih plamti ljubezen do vseh slovanskih bratov! Ljubezen ne more mirno gledati, da bi bil brat tlačén in zatiran. Ko vzplapola v vseh slovanskih srcih nepremagljiv ogenj bratske ljubezni, tedaj napoči za vse zatirane, neosvobojene brate dan lepše bodočnosti!

Užigajmo v srcih plamen bratske ljubezni! Potem bomo lahko z veselím upanjem in v trdnem pričakovanju lepše bodočnosti peli pesem:

Domovina, vedno mislim nate
in na neosvobojene brate!

Zvonček budi.

Ob robu potoka
bel zvonček poseda,
veselo porednež
iz travice gleda.

Takole on draži:
»Zaspanke zaspane!
Kaj niso še vaše
mar srajčke oprane?«

Že očke mencajo
trobentice zlate,
marjetice ljubke
pregrinjajo trate.

»No, regratek, kaj bo?«
spet dalje jezi se.
»Počakaj še malo!
Tako ne mudi se.

Lapuha pokličí,
presneta pokora!
Ne veš več? Pred mano
zmer vstati on mora!««

»Aha, zato skril je
grdun koledarček...
Tako jaz izpustil
bi marsikak parček.«

Res. Malo je zrojil,
ušesa mu stresel,
ker vse mu je liste
po trati raznesel.

In zvonček odpravil
spet se je na loko,
ker solnčece stalo
precej je visoko...

Albin Čebular.